

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2012. december 6.*

„A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód — Nemzeti szabályozás — Köztisztviselőknek betegség esetén nyújtott támogatás — 2000/78/EK irányelv — 3. cikk — Hatály — A »díjazás« fogalma”

A C-124/11., C-125/11. és C-143/11. sz. egyesített ügyekben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek tárgyában, amelyeket a Bundesverwaltungsgericht (Németország) a Bírósághoz 2011. március 9-én és 24-én érkezett, 2010. október 28-i határozataival terjesztett elő az előtte

a **Bundesrepublik Deutschland**

és

Karen Dittrich (C-124/11),

a **Bundesrepublik Deutschland,**

és

Robert Klinke (C-125/11),

valamint

Jörg-Detlef Müller

és

a **Bundesrepublik Deutschland** (C-143/11)

között folyamatban lévő eljárásokban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: K. Lenaerts, a harmadik tanács elnökeként eljáró bíró, Juhász E., G. Arestis, T. von Danwitz és D. Šváby (előadó) bírák,

főtanácsnok: P. Cruz Villalón,

hivatalvezető: K. Malačec tanácsos,

* Az eljárás nyelve: német.

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2012. május 3-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- K. Dittrich, R. Klinke és J.-D. Müller képviseletében D. Siegfried Rechtsanwalt,
 - a német kormány képviseletében M. Dohmen, meghatalmazotti minőségben,
 - az Európai Bizottság képviseletében J. Enegren és S. Grünheid, meghatalmazotti minőségben,
- a főtanácsnok indítványának a 2012. június 28-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv (HL L 303., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. kötet, 4. fejezet, 79. o.) értelmezésére irányulnak.
- 2 E kérelmeket szövetségi köztisztviselők és a Bundesrepublik Deutschland között folyamatban lévő jogvitákban nyújtották be, amelyek tárgya az élettársaik esetében felmerült gyógykezelési költségek megtérítése, illetve az élettárs figyelembevétele a szövetségi köztisztviselők számára betegség esetén nyújtott támogatás (a továbbiakban: szóban forgó támogatás) keretében.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2000/78 irányelv (13) preambulumbekzdése így szól:

„Ez az irányelv nem alkalmazható a szociális biztonsági és a szociális védelmi rendszerekre, amelyek juttatásait az EK-Szerződés 141. cikkében szereplő meghatározással ellentétben nem jövedelemként kezelik, sem pedig bármely, a munkához jutást vagy a munkaviszony fenntartását célzó állami támogatásra.”

- 4 A 2000/78 irányelv 1. cikke előírja:

„Ennek az irányelvnek a célja a valláson, meggyőződésen, fogyatékoságon, életkoron vagy szexuális irányultságon alapuló, foglalkoztatás és munkavégzés során alkalmazott hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelem általános kereteinek a meghatározása az egyenlő bánásmód elvének a tagállamokban történő megvalósítására tekintettel.”

- 5 A 2000/78 irányelv 2. cikke ekként rendelkezik:

„(1) Ezen irányelv alkalmazásában az »egyenlő bánásmód elve« azt jelenti, hogy az 1. cikkben említett okok alapján nem szabad semmiféle közvetlen vagy közvetett hátrányos megkülönböztetést tenni.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában:

- a) közvetlen hátrányos megkülönböztetés akkor áll fenn, ha egy személy egy másikhoz képest kedvezőtlenebb elbánásban részesül, részesült vagy fog részesülni egy hasonló helyzetben az 1. cikkben hivatkozott okok bármelyike alapján;

[...]

- 6 A 2000/78 irányelv 3. cikke az irányelv hatályát a következőképpen határozza meg:

„(1) A Közösségre átruházott hatáskörök korlátain belül ezt az irányelvet minden személyre alkalmazni kell, mind a köz-, mind a magánszféra vonatkozásában, beleértve a köztisztviselőket [helyesen: állami szerveket] is a következőkre tekintettel:

[...]

- c) alkalmazási és munkakörülmények, beleértve az elbocsátást és a díjazást;

[...]

(3) Ezt az irányelvet nem kell alkalmazni semmilyen állami rendszerek vagy azzal egyenrangú [helyesen: azzal egy tekintet alá eső] egyéb rendszerek kifizetéseire, beleértve az állami szociális biztonsági és a szociális védelmi rendszereket is.

[...]

A német jog

A bejegyzett élettársi kapcsolatról szóló törvény

- 7 A legutóbb a 2009. július 6-i törvény (BGBI. I, 1696. o.) 7. §-val módosított, a bejegyzett élettársi kapcsolatáról szóló, 2001. február 16-i törvény (BGBI. I, 266. o.) (Gesetz über die Eingetragene Lebenspartnerschaft, a továbbiakban: LPartG) 1. §-ának (1) bekezdése a következőképpen szól:

„Két azonos nemű személy akkor létesít élettársi közösséget, ha anyakönyvvezető előtt egybehangozva, személyesen és egymás jelenlétében kijelentik, hogy élettársi közösségre kívánnak lépni egymással. A nyilatkozatot feltétel és időbeli korlátozás nélkül kell tenni.”

- 8 Az LPartG „Hozzájárulás az élettársi közösség szükségleteinek kielégítéséhez” címet viselő 5. §-a előírja:

„Az élettársak kötelesek kölcsönösen megfelelő módon hozzájárulni az élettársi közösség szükségleteinek kielégítéséhez [...]”

A szövetségi köztisztviselőknek nyújtott támogatásra vonatkozó nemzeti rendelkezések

- 9 A szövetségi köztisztviselőkről szóló törvény (Bundesbeamtengesetz, a továbbiakban: BBG) biztosítja a szövetségi köztisztviselők jogosultságát a betegség, ápolás és szülés esetén nyújtandó támogatásra.

10 A BBG 80. §-ának a támogatási kérelmek felperesek általi benyújtásakor hatályos változata így szól:

„(1) Támogatásban részesülnek:

1. az illetményben részesülő, illetve a szülői szabadságot igénybe vevő köztisztviselők,
2. a nyugállományban lévő, nyugdíjra jogosult köztisztviselők.

[...]

Támogatásban részesül a jogosult házastársa a felmerült költségei után, amennyiben e házastárs nem rendelkezik olyan jövedelemmel, amely számára gazdasági önállóságot tenne lehetővé, valamint a felmerült költségeik után támogatást kapnak a köztisztviselők illetményéről szóló szövetségi törvény (Bundesbesoldungsgesetz) alapján folyósított családi támogatás keretében figyelembe vehető eltartott gyermekek. [...]

(2) Főszabály szerint csak a szükséges és gazdasági szempontból méltányos költségek támogathatók

1. betegség és ápolás esetén,

[...]

(3) A támogatás folyósítása a támogatható költségek legalább 50%-át elérő visszatérítés formájában történik. [...]

(4) A szövetségi belügyminisztérium [...] rendeletben határozza meg a támogatás folyósításának részletes szabályait. [...]

11 A köztisztviselőknek betegség, ápolás és szülés esetén nyújtandó támogatásokról szóló, 2009. február 13-i rendelet (Verordnung über Beihilfe in Krankheits-, Pflege- und Geburtsfällen [Bundesbeihilfeverordnung], BGB1. I, 326. o.; a továbbiakban: BBhV) hatálybalépéséig az ilyen esetekben a támogatás nyújtásának feltételeit a köztisztviselőknek betegség, ápolás és szülés esetén nyújtandó támogatásokról szóló normatív közigazgatási rendelkezés (Allgemeine Verwaltungsvorschrift für Beihilfen in Krankheits-, Pflege- und Geburtsfällen [Beihilfenvorschriften], a továbbiakban: BhV) szabályozta.

12 A BhV-t megsemmisítették, mert törvényi szabályozás alá tartozó területre vonatkozott, azonban még alkalmazni kellett továbbra is azokra a költségekre, amelyek a BBhV hatálybalépési időpontja, azaz 2009. február 14-e előtt merültek fel. A BhV 3. §-a szerint a jogosult személy támogatható hozzátartozói közé tartozik a házastárs és a jogosult eltartott gyermeke, az a személy viszont nem, akivel bejegyzett élettársi kapcsolatot létesített.

13 A BBhV 1. §-a ekként rendelkezik:

„A jelen rendelet szabályozza a törvényben szabályozott esetekben nyújtandó támogatásokat. A támogatás kiegészíti az egyéni egészségbiztosítást, amelyet főszabály szerint a rendszeres díjazásból kell fedezni.”

14 A BBhV 2. §-ának szövege a következő:

„A támogatásra jogosultak

(1) Ha a (2)–(5) bekezdés másként nem rendelkezik, támogatásra jogosult, aki a szolgáltatásnyújtás időpontjában

1. köztisztviselő,
2. nyugdíjra jogosult köztisztviselő, vagy
3. korábban köztisztviselő volt.

(2) A támogatásra való jogosultság további feltétele, hogy a támogatásra jogosult személy tisztviselői illetményre, közszolgálati díjazásra, próbaidős illetményre, nyugdíjra, átmeneti járandóságra, özvegyi nyugdíjra, árvaellátásra, [...] vagy átmeneti járadékra [...] legyen jogosult. A támogatásra való jogosultság fennmarad a külön szabadságokról szóló rendelet (Sonderurlaubsverordnung) alapján igénybe vett fizetés nélküli szabadság idején, ha e szabadság nem haladja meg az egy hónapot.

[...]

- 15 A BBhV 4. §-a, amely a támogatható hozzátartozókat sorolja fel, kimondja:

„A támogatásra jogosult házastársa abban az esetben támogatható, ha a házastárs összes jövedelme [...] nem haladja meg a 17 000 eurót.

[...]

- 16 A BBhV „A támogatás számítása” című 46. §-a ekként rendelkezik:

(1) Támogatásként a jogosult személy és a támogatható hozzátartozói esetében felmerült támogatható költségek százalékban kifejezett része (támogatási hányad) kerül kifizetésre. [...] (2)]Ha a (3) bekezdés másként nem rendelkezik, a támogatási hányad

1. 50% a támogatásra jogosultak esetében,
2. 70% az árvák kivételével a tartási és nyugellátásra jogosultak esetében,
3. 70% a támogatható házastárs esetében, és
4. 80% a támogatható gyermekek és árvák esetében.

(3) A támogatásra jogosult esetében a támogatási hányad 70%, ha két vagy több olyan gyermeke van, akik a támogatás szempontjából figyelembe vehetők. [...]

- 17 A 2011. november 14-i törvény (BGBl I, 2219. o.) 2009. január 1-jére visszaható hatállyal módosította a BBG 80. §-a (1) bekezdésének harmadik mondatát, és ettől kezdve a támogatható hozzátartozók körébe vonta az élettársakat. A BBhV 4. §-ának (1) bekezdését és 46. §-a (2) bekezdésének 3. pontját pedig 2009. február 14-ére visszaható hatállyal szintén ebben az értelemben módosították.

Az alapeljárások és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 18 A C-124/11. és C-125/11. sz. ügyekben az alapeljárások felperesei, akik szövetségi köztisztviselők, eredménytelenül kérelmezték a támogatást a Bundesrepublik Deutschlandtól az LPartG szerinti élettársaik esetében 2004 decemberében és 2005 novemberében felmerült gyógykezelési költségek után.

- 19 A Verwaltungsgericht Berlin 2009. június 16-i, illetve május 26-i ítéletében helyt adott az elutasító határozatokkal szemben benyújtott kereseteknek, és megállapította, hogy bár a szóban forgó támogatáshoz való jog nem a BhV-ből fakad, mivel e rendelkezésekben az élettárs nem szerepel a támogatható hozzátartozók között, e jog a 2000/78 irányelven alapul.
- 20 E bíróság ugyanis úgy ítélte meg, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata (a C-267/06. sz. Maruko-ügyben 2008. április 1-jén hozott ítélete [EBHT 2008., I-1757. o.) nem hagy kétséget afelől, hogy a köztisztviselőknek betegség esetén nyújtott támogatás „díjazásnak” minősül ezen irányelv értelmében. E tekintetben kiemelte, hogy a szóban forgó támogatást kizárólag a foglalkoztatási jogviszonyra tekintettel, nem pedig az általános állami szociális biztonsági és szociális védelmi rendszer kifizetéseként folyósítják, amint ezt különösen a szóban forgó támogatás és a hivatali beosztásnak megfelelő díjazás közötti kölcsönhatások is alátámasztják.
- 21 A C-143/11. sz. ügyben az alapeljárás felperese, aki nyugdíjas szövetségi köztisztviselő, 2006 júliusában kérelmezte, hogy a szóban forgó támogatás keretében vegyék figyelembe az élettársát, amit az alapügy alperese elutasított.
- 22 Az alapeljárás felperesének keresetét, amely annak megállapítására irányult, hogy a szóban forgó támogatás szempontjából az élettárs házastársként kezelendő, mind első, mind pedig másodfokon elutasították. A fellebbviteli bíróság különösen úgy ítélte meg, hogy nem áll fenn a 2000/78 irányelv megsértése, mivel az alapeljárás felperese az élettársa részére nyújtandó támogatás szempontjából nincs a házastárs helyzetével összehasonlítható helyzetben.
- 23 A perveztes felek mindhárom alapeljárásban felülvizsgálati eljárást kezdeményeztek a Bundesverwaltungsgericht előtt.
- 24 A kérdést előterjesztő bíróság kifejti, hogy a BhV alapján egyik alapeljárás felperese sem alapíthat jogot a szóban forgó támogatásra, aminek oka kizárólag az, hogy az élettársaik – a házastársaktól eltérően – nem tartoznak a támogatható hozzátartozók körébe.
- 25 A kérdést előterjesztő bíróság kifejti továbbá, hogy abban az esetben, ha a szóban forgó támogatás a 2000/78 irányelv hatálya alá tartozna, az alapeljárások felperesei jogosultak lennének az igényelt támogatásra. Ezen irányelv alapján ugyanis kötelező az egyenlő bánásmód azon köztisztviselők között, akiknek élettársuk van, és akik házasok, mivel a kérelmezett ellátás, azaz a köztisztviselőknek betegség esetén nyújtott támogatás tekintetében összehasonlítható egyfelől az élettársak, másfelől pedig a házastársak helyzete.
- 26 E bíróságban ugyanakkor kétség merült fel azon kérdéssel kapcsolatban, hogy a szóban forgó támogatást az EUMSZ 157. cikk értelmében vett díjazás részének kell-e tekinteni, amely így a 2000/78 irányelv hatálya alá tartozna, vagy az általános állami szociális biztonsági és szociális védelmi rendszer kifizetésének vagy ezzel egy tekintet alá eső kifizetésnek kell tekinteni, amely pedig nem tartozna az irányelv hatálya alá.
- 27 E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság hangsúlyozza, hogy a szóban forgó támogatás esetében nem teljesülnek azok a feltételek, amelyeket a Bíróság a nyugdíjrendszerek tekintetében határozott meg annak érdekében, hogy meg lehessen különböztetni a foglalkoztatási nyugdíjrendszer keretében fizetett nyugdíjakat az állami szociális biztonsági rendszerben nyújtott kifizetésektől. E bíróság úgy ítéli meg továbbá, hogy ezek a feltételek nem alkalmazhatók a betegség esetére kialakított védelmi rendszerekre.

28 E körülmények között a Bundesverwaltungsgericht úgy határozott, hogy mindegyik alapeljárásban felfüggeszti az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Alkalmazandó-e a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló 2000/78 irányelv a köztisztviselőknek betegség esetén nyújtott támogatásra vonatkozó nemzeti rendelkezésekre?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

29 A kérdést előterjesztő bíróság a kérdésével, amely mindegyik alapügyben azonos, lényegében azt kívánja megtudni, hogy a 2000/78 irányelv hatálya alá tartozik-e az olyan, köztisztviselőknek betegség esetén nyújtott támogatás, mint amelyet a Bundesrepublik Deutschland köztisztviselőinek a szövetségi köztisztviselőkről szóló törvény alapján folyósítanak.

30 A 2000/78 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének c) pontjából és (3) bekezdéséből következik, hogy az irányelvet minden személyre alkalmazni kell, mind a köz-, mind a magánszféra vonatkozásában, beleértve az állami szerveket is, különös tekintettel a díjazás feltételeire, de az irányelvet nem kell alkalmazni az állami rendszerek vagy azzal egy tekintet alá eső egyéb rendszerek kifizetéseire, beleértve az állami szociális biztonsági és a szociális védelmi rendszereket is.

31 Amint a Bíróság már megállapította, a 2000/78 irányelv hatálya az ezen irányelv (13) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett 3. cikke (1) bekezdésének c) pontja és (3) bekezdése alapján úgy értendő, hogy nem terjed ki azon szociális biztonsági és szociális védelmi rendszerekre, amelyek juttatásai nem feleltethetők meg a „díjazás” EUMSZ 157. cikk szerinti fogalmának (a fent hivatkozott Maruko-ügyben hozott ítélet 41. pontja és a C-147/08. sz. Römer-ügyben 2011. május 10-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-3591. o.] 32. pontja).

32 Ebből következik, hogy a 2000/78 irányelv 3. cikkének (3) bekezdése nem értelmezhető úgy, hogy a köztisztviselőnek betegség esetén nyújtott, az EUMSZ 157. cikk értelmében „díjazásnak” minősülő pénzbeli ellátásra nem terjed ki ezen irányelv hatálya (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Römer-ügyben hozott ítélet 33. pontját).

33 Meg kell tehát vizsgálni, hogy megfeleltethető-e az EUMSZ 157. cikk szerinti „díjazásnak” az olyan, betegség esetére kialakított védelmi rendszer keretében nyújtott pénzbeli ellátás, mint amelyet a német szövetségi köztisztviselők számára biztosítanak.

34 Az EUMSZ 157. cikk (2) bekezdése szerint „díjazás” a rendes alap- vagy minimálbér, illetve illetmény, valamint minden egyéb olyan juttatás, amelyet a munkavállaló a munkáltatójától közvetlenül vagy közvetve, készpénzben vagy természetben a munkaviszonyára tekintettel kap.

35 Ami egyrészt a díjazás anyagi feltételét illeti, a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, hogy az EUMSZ 157. cikk szerinti „díjazás” fogalmát tágan kell értelmezni. Így különösen valamennyi, készpénzben vagy természetben adott vagy a jövőben adandó juttatás beletartozik, feltéve hogy – akár közvetetten – azt a munkavállalónak a munkáltató a munkavállaló munkaviszonyára tekintettel, illetve a munkaszerződés vagy jogszabályi rendelkezés alapján vagy önkéntesen biztosítja (lásd a C-360/90. sz. Bötel-ügyben 1992. június 4-én hozott ítélet [EBHT 1992., I-3589. o.] 12. pontját, valamint a C-167/97. sz., Seymour-Smith és Perez ügyben 1999. február 9-én hozott ítélet [EBHT 1999., I-623. o.] 29. pontját).

36 Így az olyan pénzbeli ellátás, mint a német szövetségi köztisztviselőknek betegség esetén nyújtott támogatás, amelynek keretében a köztisztviselő vagy egyes hozzátartozói esetében felmerült támogatható egészségügyi költségek 50%-tól 80%-ig terjedő részét átvállalják, anyagi szempontból az EUMSZ 157. cikk szerinti „díjazás” fogalmába tartozik.

- 37 Másrészt meg kell vizsgálni, hogy a foglalkoztatási jogviszonyára tekintettel nyújtják-e a köztisztviselőnek a szóban forgó támogatást. Az állandó ítélkezési gyakorlatból ugyanis az következik, hogy annak megítélése során, hogy valamely ellátás az EUMSZ 157. cikk hatálya alá tartozik-e, csak az a feltétel lehet döntő, hogy a munkavállaló a munkaviszonyára tekintettel részesült-e az ellátásban, annál is inkább, mivel ez kifejezetten e rendelkezés szövegén alapul (lásd az öregségi nyugdíj kapcsán a fent hivatkozott Maruko-ügyben hozott ítélet 46. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 38 Azon különös feltételeknek pedig, amelyeket a Bíróság annak megítéléséhez munkált ki, hogy az EUMSZ 157. cikk szerinti díjazásnak minősül-e valamely nyugellátás, így különösen azok a feltételek, amelyek szerint az említett ellátásnak közvetlenül a letöltött szolgálati időtől kell függnie, és a mértékét az utolsó illetmény alapján kell kiszámítani (lásd a fent hivatkozott Maruko-ügyben hozott ítélet 48. pontját), nincs jelentőségük az olyan ellátás tekintetében, mint az alapügybeli, amely nem arra irányul, hogy az érintett számára a foglalkoztatási jogviszony megszűnését követően utólagos jövedelmet biztosítson, hanem hogy fedezze azokat az egészségügyi költségeket, amelyek e jogviszony alatt vagy után merültek fel.
- 39 Amint indítványa 45. pontjában a főtanácsnok is kifejtette, a jelen esetben teljesül a jelen ítélet 37. pontjában említett okozati feltétel. A szóban forgó támogatást ugyanis kizárólag a német szövetségi köztisztviselők vagy korábbi köztisztviselők számára biztosítják, akik az állammal fennálló foglalkoztatási jogviszonyuk miatt a munkavállalók sajátos csoportját képezik (lásd ebben az értelemben a C-46/07. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 2008. november 13-án hozott ítélet 40. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Ennélfogva úgy tűnik, hogy az említett támogatás elválaszthatatlanul a német szövetségi köztisztviselői jogálláshoz kötődik, és a BBhV 2. §-a (2) bekezdésének szövege szerint a támogatásra való jogosultság feltétele, hogy a jogosult illetményben vagy azt helyettesítő ellátásban részesüljön. A szóban forgó támogatás és a foglalkoztatási jogviszony közötti összefüggést az is alátámasztja, hogy e rendelkezés szerint az a köztisztviselő, aki fizetés nélküli szabadságon tartózkodik, nem részesülhet az említett támogatásban, ha e szabadság meghaladja az egy hónapot.
- 40 Harmadrészt az EUMSZ 157. cikk szövegéből következik, hogy az az ellátás, amelyet a munkavállaló a munkaviszonyára tekintettel kap, csak abban az esetben minősül e rendelkezés értelmében „díjazásnak”, ha azt maga a munkáltató fizeti.
- 41 Azt, hogy az állam által munkaadói minőségében, foglalkoztatási jogviszony alapján nyújtott ellátás díjazásnak minősül, nem kérdőjelezheti meg az az alapügybeli körülmény sem, amelyet a kérdést előterjesztő bíróság kiemelt, és amely szerint a szóban forgó támogatást törvény szabályozza, illetve e támogatás nem az általános hatályú szabályozás keretében nyújtandó szociális ellátást egészíti ki (lásd ebben az értelemben a C-7/93. sz. Beune-ügyben 1994. szeptember 28-án hozott ítélet [EBHT 1994., I-4471. o.] 26–29. és 37. pontját, a C-366/99. sz. Griesmar-ügyben 2001. november 29-én hozott ítélet [EBHT 2001., I-9383. o.] 37. pontját, valamint a C-351/00. sz. Niemi-ügyben 2002. szeptember 12-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-7007. o.] 41. és 42. pontját).
- 42 Ugyanis a Bíróság által feltett írásbeli kérdésre az alapeljárások felperesei és a Bundesrepublik Deutschland által szolgáltatott információkból az következik, hogy a szóban forgó támogatást az állam érintett közigazgatási szerve munkaadói minőségében személyzeti költség címén, nem pedig a társadalombiztosítási előirányzatból folyósítja. Azonban a nemzeti bíróság feladata annak vizsgálata, hogy ténylegesen erről van-e szó.
- 43 A fenti megfontolások alapján a feltett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2000/78 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének c) pontját és (3) bekezdését akként kell értelmezni, hogy ezen irányelv hatálya alá tartozik az olyan, köztisztviselőknek betegség esetén nyújtott támogatás, mint amelyet a Bundesrepublik Deutschland köztisztviselőinek a szövetségi köztisztviselőkről szóló törvény alapján folyósítanak, ha annak finanszírozása az államra mint közjogi munkáltatóra hárul, aminek vizsgálata a nemzeti bíróság feladata.

A költségekről

- 44 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv 3. cikke (1) bekezdésének c) pontját és (3) bekezdését akként kell értelmezni, hogy ezen irányelv hatálya alá tartozik az olyan, köztisztviselőknek betegség esetén nyújtott támogatás, mint amelyet a Bundesrepublik Deutschland köztisztviselőinek a szövetségi köztisztviselőkről szóló törvény (Bundesbeamtengesetz) alapján folyósítanak, ha annak finanszírozása az államra mint közjogi munkáltatóra hárul, aminek vizsgálata a nemzeti bíróság feladata.

Aláírások